

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI,
nr. 171
Simbătă,
28 iulie
1990
4 pagini
1 leu

Colacul nostru de salvare

Ceea ce vezi, intrind într-un magazin sau altul, ceea ce auzi discutând cu un muncitor sau inginer, ceea ce presupui luând aceste două ipostaze drept coordonate, determină o alertă pe care n-o poți spune optimismului. Că mii și mii de autoturisme conduse de oameni „întreprinzători” au cărat din țară peste hotare tot felul de produse alimentare și industriale dându-le pe preț de nimic numai și numai în scopul propriei îmbogățiri, este adevărat. Vameșii i-au privit, până de curând, neputincioși. Pluviu de mașini așteptau multe ore până să le vină rândul să treacă „dincolo” unde să-și expună marfa. Și astfel țara, dar mai ales noi am fost dijmuți. De la hirtie igienică la piese de schimb pentru tractoare, de la cristaluri la rulmenți, totul a fost cărat din țară cu o furie oarbă, furibundă, muribundă, chiar.

Dar, ceea ce este la fel de trist și de tragic este

că mărfurile „cărate” afară din țară n-au fost înlocuite în rafturile magazinelor. Fabricile lucrează fantomatic. Directorii au pachetul lor de scuze. Centralele industriale care nu sînt decît paraziți în

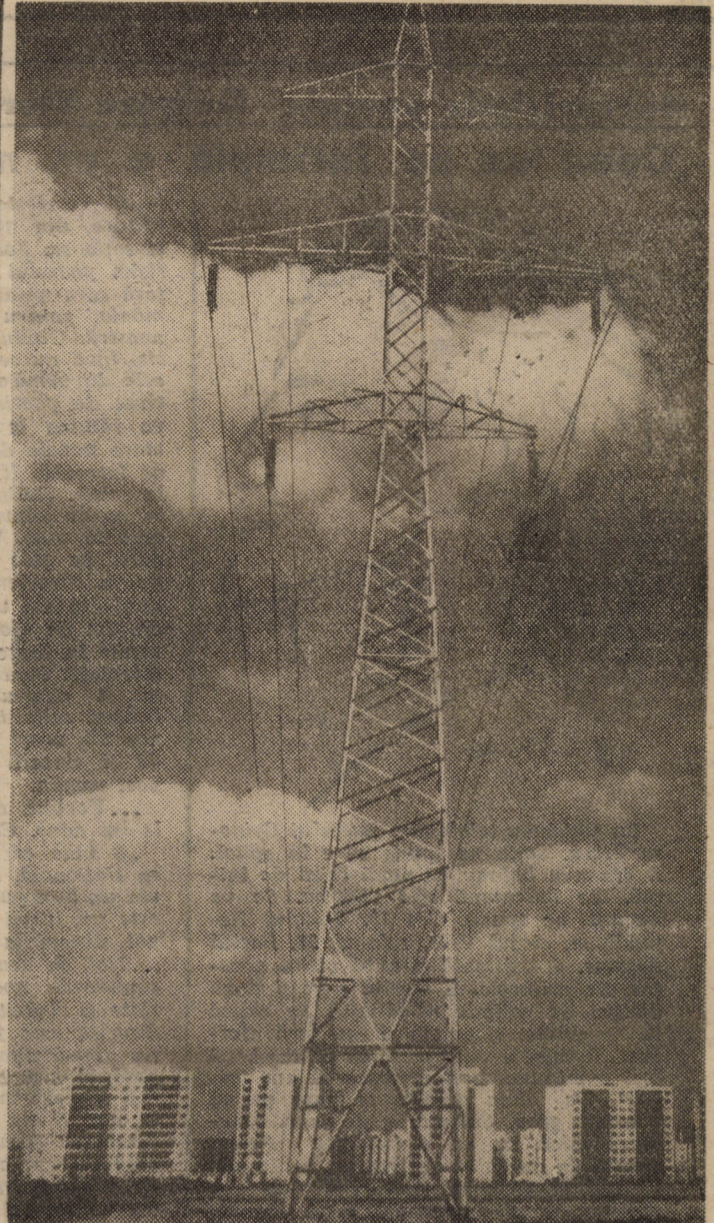
EDITORIALUL ZILEI

vremurile de azi, obstacole în calea economiei de piață, au și ele pachetul lor de motive. Muncitorii și inginerii și maeștrii ridică din umeri. Producția parcă nu-i mai interesează. A greșit și guvernul cînd a făcut abuz de generozitate, plătindu-i pe cei care n-au muncit săptămîni la rînd, ca și cum ar fi stat numai la locul lor de muncă.

Dacă vom continua să mergem tot în acest ritm, dacă nu se întreprinde nimic serios, riscăm să umblăm, la iarnă, pe zăpadă, în teniși, riscăm să cerem garnituri pentru robinetele

de la chiuvete, riscăm să declarăm săptămîna de lucru „nelucrătoare”. Trebuie să gîndim foarte serios la aceste probleme. Altminteri, fără doar și poate, sub privirile binevoitorilor noștri prieteni de peste hotare, ne vom îndrepta spre o catastrofă economică. Și, firește, spre una socială. Căci fără muncă nu producem. Și dacă nu producem nu avem. Libertatea, democrația, economia de piață, privatizarea, munca trebuie neapărat să formeze un pachet de legi inclusiv morale de care fiecare om al societății noastre, muncitor sau intelectual, trebuie să țină seama și să contribuie, după puteri, la înăsătorirea situației. Altminteri, după frumoasa, eficienta și inedita Revoluție din Decembrie, care a emoționat lumea, vom ajunge o țară falimentară. Și este păcat. Pentru că poporul român n-a fost renumit nici ca speculant, nici ca bișnițar. Așa că, singurul nostru colac de salvare este munca.

TRIBUNA

Firele liniei aeriene de înaltă tensiune se „întînesc” exact deasupra blocurilor. Este metafora artistului-fotograf Fred Nuss care a „văzut” în infinitul cerului legătura organică a orașului cu energia.

Conferința de Pace de la Paris (1919-1920) – consacrarea internațională a Unirii românilor (III)

Pe o seamă de probleme principale care țineau de procedura desfășurării Conferinței, precum și pe o seamă de probleme considerate „litigioase”, create anume de marile puteri României – ca delimitarea frontierelor, statutul minorităților, problema reparațiilor de război ca și cea a presiunilor economice etc. – delegația română a fost nevoită să se confrunte cu reprezentanții marilor puteri, întreprinzînd numeroase demersuri pe lângă Consiliul Suprem în ședințele plenare, ca și în cadrul unor comisii și pe lângă o seamă de personalități influente, pentru a face înțelesă situația României și pentru ca drepturile ei la unitate deplină națională, integritate teritorială, suveranitate și independență absolută statală să-i fie recunoscute.

Din ansamblul problemelor ce interesau România se detașa, prin importanța sa fundamentală, problema recunoașterii internaționale a operei de unitate națională înfăptuită de poporul român, prin propriile sale forțe, în anul 1918.

La începutul anului 1919 între România și Ungaria continua să se mențină o stare confuză și periculoasă. Convenția de la Belgrad, semnată la 13 noiembrie 1918 între reprezentanții ai generalului Franchet d'Esperey, comandantul șef al forțelor aliate din sud-estul Europei, și reprezentanții ai guvernului ungar, fără participarea României, lăsa prin linia de demarcație fixată o parte însemnată din vestul țării noastre sub administrația Ungariei. Refuzul guvernului contelei Karolyi de a recunoaște actul de autodeterminare de la Alba Iulia era un indiciu clar că Ungaria se crampona de menținerea unei părți cât mai mari din teritoriile încorporate în trecut de Ungaria; atitudine ce va fi menținută și după ce în această țară a izbucnit revo-

luția burghezo-democratică și apoi cea (hai să-i zicem) socialistă.

Ori, în privința teritoriilor unite cu România, rapoartele lui Vaida-Voievod demonstrează că atitudinea delegației române și a sa, ca reprezentant al Consiliului Dirigent, este fără echivoc. „Proclamarea Unirii e emanația voinței întregului nostru neam și a fost unanimă! Sașii, găsind o garanție pentru garantarea limbii și confesiunii lor în hotărârile de la Alba Iulia, s-au unit și ei. La solemnitatea predării actului unirii noastre au asistat toți reprezentanții Aliaților. Dar ce văzuserăm? Karoly a jucat un joc dublu (...) Maghiarii ne ucid și batjocoresc frații și părinții (...) Ei trimit trenuri blindate sub ochii francezilor ca să ne terorizeze (...). Ei organizează bande de care ucid și jefuiesc, prezentînd ofițerilor, englezi, francezi etc., cari nu ne cunosc limba, astfel lucrurile că noi am fi comis atrocitățile. Cu aceleași știri fabricate prin falsificări ei umplu strălăcătatea”. Într-o discuție cu ministrul francez de externe, Stephen Pichon, la care din partea română au participat Brătianu, gen. Coandă și Vaida, „Brătianu i-a prezentat punctul de vedere românesc, stăruind pentru înaintarea trupelor (peste linia de demarcație – n.n.) și evacuarea Banatului de sîrbi. A fost dur și hotărît (...) Brătianu a întrebat ce-ar face Franța dacă ar fi trebuit să se oprească înaintarea francezilor în Alsacia – Lorena și dincolo de linia de ocupare; v-ar ucide frații?” (11 martie).

Realitatea este că un timp Marile Puteri tindeau să considere evenimentele militare din centrul Europei un gen de conflict local și nu manifestau un interes major pentru modul în care frontierele aveau să respecte sau nu cerințele impuse de

actele de autodeterminare. Trebuie luate în considerare și acțiunile ungarilor, aflați în diferite capitale ale Marilor Puteri care, neputînd menține integritatea vechii Ungarii, ofereau cercurilor politice și financiare din Occident participarea și controlul industriilor Ungariei, precum și a căilor ferate, cu condiția ca să se prevadă în tratatul de pace cu statele succesoare să le asigure furnizarea materiilor prime necesare industriilor de orice fel, ca și tarife speciale pe căile de comunicație.

La Conferința de Pace, reprezentanții României, Cehoslovaciei și Iugoslaviei cereau cu insistență acestui for să impună Ungariei recunoașterea drepturilor istorice legitime de autodeterminare ale popoarelor respective și de dezvoltare în cadrul statelor etnice, naționale, libere.

Mihai RĂCOVIȚAN

Gravă toxiinfecție alimentară la Dumbrăveni

Faptele s-au petrecut astfel: Laboratorul de cofetărie aparținînd de Cooperativa de consum Dumbrăveni, în după-amiaza zilei de 20 VII a.c. a preparat 500 de ecleruri, prăjituri cu cremă pe bază de ou. Se susține că imediat după preparare, prăjiturile au fost depozitate în dulapul frigorific, iar a doua zi glazurate cu ciocolată și apoi comercializate prin cele două cofetării și un punct de comerț ambulant din orașul Dumbrăveni și cofetăria din comuna Șarosu pe Tîrnave. Îmbolnăvirile au apărut după 12-24 ore de la consum și chiar mai mult, manifestîndu-se în general, prin febră 38-39° C, frecvențe scaune diareice apoase, crampe abdominale, grețuri și stare de astenie marcată, primele cazuri fiind internate în Spitalul Municipal Medias, sec-

Solie din Bretagne la Sibiu

„Am întilnit oameni formidabili”

În cadrul vizitei în România, surorile Monique Henry și Marie Francoise Henry-Lellievve, din Rennes (Franța), au fost pentru citeva zile și oaspete ale meleagurilor sibiene, unde au vizitat instituții de ocrotire și școlarizare a copiilor orfani, instituții de artă și cultură, localități rurale și urbane. Le-am însoțit în citeva din aceste locuri și, în final, înaintea plecării lor spre București, le-am solicitat citeva impresii. Au avut amabilitatea de a accepta propunerea de a fi și interpreții gîndurilor lor pentru cititorii „TRIBUNEI”.

— Nu va fi nici o supărare, sper, dacă am să vă întreb direct, în numele cititorilor, întii, cine sînteți și ce reprezentați voi, Monique și Marie.

M. — Două franțuzoaice care vrem binele poporului român, de care ne-am atașat foarte mult, anume: Monique Henry și...

M.F. — ... Marie Francoise Henry-Lellievve, din Rennes, și am venit ca delegate ale Academiei Franceze din Rennes și „Asociației prietenilor orfelinelor românești”.

R. — În ce a constat misiunea dv. la Sibiu?

M. — Să ajutăm orfelinatele, să le înfrățim cu instituții similare de la noi, să contribuim la înfrățirea cu poporul român...

M.F. — ... să ținem opinia de aici în acest sens și să exprimăm disponibilitățile de a primi orfani din România în Bretagne, precum și participarea la spectacole, la conferințe, la tirguri, organizarea de spectacole cu ocazia unor sărbători românești, distribuirea de scrisori etc.

R. — Ce ați vizitat în cadrul periplului vostru sibiian?

(continuare în pag. a III-a)

Ileana BOTĂREL
Victor DOMȘA

— SEMNAL —

drătării. În cursul nopții de duminică spre luni, laboratorul de medicină preventivă din Medias a efectuat investigații bacteriologice pentru depistarea agentului etiologic atît în coproculturile bolnavilor spitalizați cît și în alimentul incriminat (eclerurile aduse de unii bolnavi), în prezent putîndu-se afirma că este vorba de un microb patogen din grupul Salmonella.

Pentru producerea contaminării și apoi a multiplicării microbiene în produsul alimentar incriminat, se presupun următoarele:

— Ouăle de găină utilizate la fabricarea cremei sînt frecvent contaminate de coajă (contaminarea de conținut fiind mult mai rară), motiv pentru care, înainte de utilizare necesită a fi spălate și dezinfectate. Dacă această operațiune nu este făcută corect microbii patogeni pot ajunge în compoziția cremei. Desigur există și posibilitatea ca microbul să fie introdus în cremă și prin miinile contaminate în condițiile nerespectării riguroase a măsurilor de igienă individuală și lista ar putea continua. Ca

(continuare în pag. a III-a)

Dr. Dorin BARDAC,
Inspektor șef sanitar de stat al județului Sibiu,

Mărturisirile poetului Grigore Vieru

„Ceea ce se întâmplă e un mare miracol”

La Chișinău telefonăm poetului Grigore Vieru. Soția ne spune că e în spital. E din nou bolnav. O nouă criză de inimă. Ne îndeamnă să-l vizităm. Se va bucura, ne spune. Ora 13. Spitalul Republican, etajul VIII, salonul 33. Poetul doarme. O asistentă anunță vizita noastră. Ne primește. Li oferim flori și două discuri de colinde românești. Se ridică să ne salute. Li cerem să nu facă eforturi. În mai a avut un atac de cord. „A fost o minune dumnezeiască că am scăpat”. De data aceasta se pare că nu e nimic grav. Salonul e, de fapt, o cameră mică, cu un singur pat. Poetul poartă un pantalon de trening, o cămașă, ciorapi în picioare. Alături de pat e o mäsută: presă, însemnări, cărți. Stă întins, sprâjinit în cot pe partea stângă. Am senzația că efortul e prea mare. Pe măsură ce povestim, chipul i se des-tinde, se luminează, spiritul arde. O in-

finită bunătate iradiază din voce, din privire, din gesturi. Intre timp sosește și soția sa. Facem cunoștință. Li mărturisim poetului gândul unor prieteni din țară care ne-au cerut să-l luăm, în România, pentru odihnă, la întoarcerea noastră. Gândul îl bucură, dar nu e decis, încă nu se simte în putere. Până în cele din urmă a hotărât să vină la un festival de poezie în România, după care va rămâne la odihnă. Într-adevăr, are mare nevoie de odihnă. „Când plecați?” ne întreabă. Li spunem că a doua zi, pe la prinz. „Măine am să mă învoiesc de la medic pentru o oră, ca să vă întâlnesc în oraș. Vreau să vă aduc Abece-darul pe care l-am editat — prima edi-ție cu caractere latine”. Li asigurăm că unul din noi va reveni la spital, ca să-l cruzăm de efort. A doua zi ne-am po-menit în brațe cu abecedare, parfum și ciocolată. Pentru noi, cei care l-am vizitat, și pentru cîțiva prieteni din Sibiu. Pentru ceilalți, deci și pentru Dumne-voastră, dragi cititori, o îmbrățișare caldă și sinceră din partea acestui mare poet român.

... Vorbim despre cărțile pe care le-am adus. Cele 15.000 de volume.

„E bine că le-ați predat la Bibliote-ca Națională. În felul acesta cărțile de-vin un bun public. Darul dumneavoastră este un lucru nemaipomenit. Pentru că noi nîtem la etapa de alfabetizare. ... Noi, de acum, nu ne mai gîndim la generațiile noastre, care sînt cam sper-iate și rătăcite. Ațiștia ani s-a lucrat în direcția asta foarte intens. S-a cultivat nu numai uitare față de tot ce e româ-nesc, ci ură. Și asta zilnic, zilnic.

E o mare minune ceea ce se întâmplă la noi. N-am crezut niciodată, nu cre-deam că lumea o să se trezească. O cre-deam de acum adormită pe veci. Ceea ce se întâmplă este un mare mi-racol. Iar cel mai mare miracol e că sîntem, că existăm. Pentru că de ațiștia ani s-a distrus totul.” (va urma)

Au consemnat:

Nicolae ACHIM și Ion Onuc NEMES

AVEȚI CUVÎNTUL

Apa trece... problemele rămin

MARE UMEZEALA ÎN... MEZELURI!

Apa potabilă la Sibiu de-vine un subiect predilect de discuție. „Stocul” de apă se subțiază mereu, apelurile la economisire se înmulțesc. Unde este apa noastră cea de toate zilele?

În... mezeluri, dragi citi-torii! Cu deosebire în parize-rul fabricat de Industria Cărnii și, în mod special, în cîrnișii proaspeți, vinduți de unitățile aprozăr (ex. unit. din str. Luptei). Înțepați cu acul la frigere, sare apa din ei ca din gheizeri!

Deci, stimați cititori eco-nomiști apa atât de necesară industriei mezelurilor!

TĂIAȚI FURTUNURILE

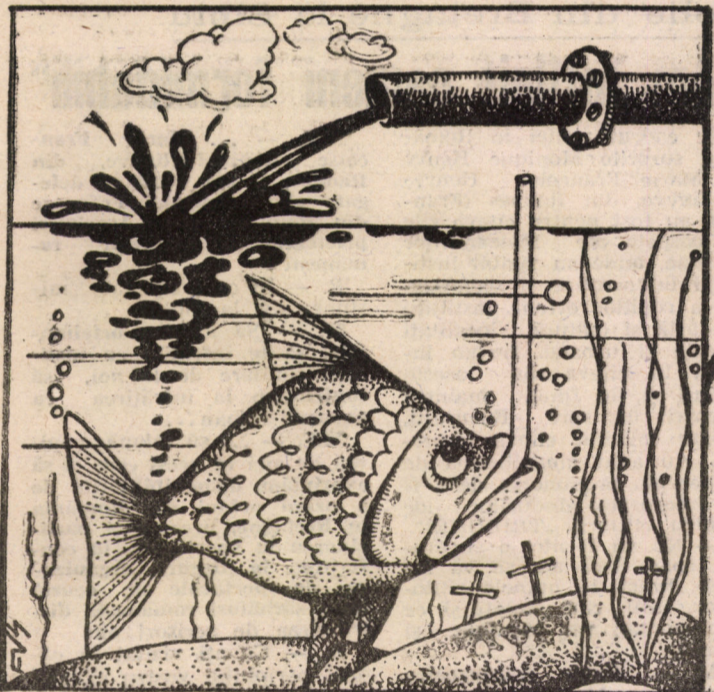
Rîdem și glumim — cea mai eficientă formă de valo-rificare a apei potabile nu e în sifon, ci în mezeluri — dar problema economisirii a-cestuia nu-i preocupă pe u-nii și pace. Ca și cum ar trăi pe altă planetă ei var-să în continuare pe caldarîm-riuri de apă, sacrificată pen-tru toaleta autoturismelor proprietate personală. Fur-tunurile racordate la rețea sînt încă în mare vogă. Și cei care n-au cu mașinile au cu așa-zisele „spații verzi” din jurul blocurilor. Spații în-grădite cu garduri metalice din fier beton furat sau plat-bande din care s-au decupat eclise de lanț (o anchetă la Independența II s-ar impu-

ne) păzite de grădinari în-focați, capabili să ia de u-rechi orice copil rătăcit în căutarea mingii pe „sacrele” rondouri.

Ar fi cazul să ne pronun-țăm: noi oamenii cu nevoi-le noastre igienice sau flo-rile? Ea un asemenea coloco-viu i-am invita îndeosebi pe cetățenii din cartierele V. A-aron, Valea Aurie, (Poplăcii) și de pretutindeni unde apa curge cu drămuța.

N-AVEM BIOXID

Și tot de-a apei: sifonăriile. Cînd ție lumea mai dragă n-au bioxid. În plin sezon ca-nicular. Ca pe vremea lui ... (și a sinistrei sale soții). Sifonăriile ar trebui printre primele privatizate căci se pretează cu ușurință la așa ceva. Dar, atenție la rezulta-te. O unitate de pe Calea Dumbrăvii, beneficiind de cea mai „antică” dotare și preparînd unul dintre cele mai slabe sifonuri, și-a ma-jorat brusc prețul produsului, fără să ofere nimic în schimb. Ne-am fi așteptat ca nemi-fiind vorba de plata unor funcționari (intermediari) prețul să scadă chiar. Dar dacă chiar sifonarii particu-lari vor căștiga mari le su-gerăm noi o rețetă de care vom fi mulțumiți — li asig-urăm — și noi clienții. Să stabilească prețuri orare di-ferite. (Ion S.)

Febus Viorel ȘTEFĂNESCU

Calendarul creștinătății

- Luni, 30 iulie** — Sfinții Apostoli Sila, Silvan, Crescent; Sf. Mc. Iulita;
- Marti, 31 iulie** — Sf. Evdochim; Iosif din Arimatea;
- Miercuri, 1 august** — Scoaterea Sfintei Cruci — Începutul Postului Sfintei Marii (sărbătoare însemnată cu cruce neagră);
- Joi, 2 august** — Aducerea moaștelor Sfintului Arhidiacon Ștefan; Imp. Iustinian;
- Vineri, 3 august** — Cuviosii Isachie, Dalmat și Faust; Sfinta Salomeea;
- Simbătă, 4 august** — Sfinții 7 tineri din Efes; Sfinta Cuvioasă Muceniță Evdochia;
- Duminică, 5 august** — Sfinții Mucenici Evsignie și Fabie; Cuvioasa Nona.

Senzațional!

În ziarul nostru de joi, 26 iulie a.e., sub titlul „Caria de sub... plombă”, care, recunoaștem, trimitea la ridicol, am semnalat faptul că edilii municipiului Sibiu au ignorat, de mai multă vreme, astuparea unei gropi periculoase din asfaltul șoselei de sub „blocul plombă”. Cu o promptitudine uluitoare, cu care, mărturisim, n-am fost obișnuiți și la care nu ne așteptam, în chiar dimineața aceleiași zile, groapa a fost, în sfîrșit, astupată. Deci, se poate! (L. J.)

Săptămîna viitoare pe ecrane

CREATORUL DE IMAGINI — Nume necunoscute spectatorilor români (normal, după o ruptură de ațiștia ani cu mișcarea cinematografică mondială), nume noi pe genericul acestui extrem de interesant film american semnat de Hal Weiner pentru studiourile Manson International Logo. În centrul acțiunii — un as al manipulării imaginilor pe micul ecran, preocupat în mod special de culisele lumii politice. În distribuție: Michael Nouri, Anne Twomey, Jerry Orbach, Jessica Harper, Farley Granger. (Cinema Pacea, orele 9; 11; 13; 15; 17 și 19).

TRANSAMERICA EXPRES — Un film care se poate vedea de nu știu cîte ori pentru că niciodată nu te plictisești. Tensionat și deconectat în același timp, polițist și burlesc, „Transamerica expres” mixează cu pricepere misterul, suspan-

sul, aventura, povestea de dragoste și momentele umoristice. Este, indiscutabil, un plăcut film de vacanță realizat de celebrul Arthur Hiller (regizorul nu mai puțin celebrului „Love story”). (Cinema Arta, orele 9; 11,30; 14; 16,30 și 19).

LOVE STORY PE RING — Regizorul Howard Zieff (vă amintiți de „Vizită la domiciliu”?) ne oferă o comedie spu-moasă, cu două nume sonore în fruntea distribuției: Barbara Streisand și Ryan O'Neal. Vă invităm să-i revedeți, pe Ryan O'Neal în postură de boxer ghinionist și pe Barbara Streisand în aceea de... manager. Vor căștiga în ring sau... în afara lui? (Cinema Tineretului, orele 9; 15; 17 și 19).

PARISUL VESEL — Dragi copii, ruga-ți-i pe părinți, pe bunici să vă ducă la unul dintre cele mai frumoase musica-luri americane de desen animat. Nu vor regreta, sînt siguri! (Cinema Tineretului, orele 11 și 13).

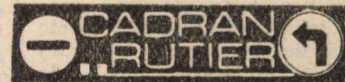
N. I. POPA

Planificați-vă judicios călătoriile!

Nu doar elevii și studenții, ci și foarte mulți dintre con-cetățenii noștri se află în con-cediu. O mare parte dintre a-cesți se îndreaptă spre sta-țiunile de pe litoral, ceea ce face ca șoselele ce tranzitează județele Prahova, Ialomița și Constanța să fie superaglom-erate. Mulți automobiliști in-clusiv din județul nostru, dornici să nu piardă ziua de plajă, călătoresc noaptea stînd la vol-an ore în șir. Oboseala se acumulează, firese, și nu o dată, înainte de a ajunge la des-tinații, șoferii adorm sau ați-pesc la volan și nu e greu de bănuț ce se întâmplă. Zi-lele trecute v-am prezentat cîteva imagini foto despre un teribil accident înregistrat în apropiere de satul Bradu cînd, adormind la volan, timișoreă-nul D. Teleman (care se în-torcea de pe litoral) a intrat cu mașina 2-TM-4255 într-un capăt de pod omorîndu-și so-ția, el însuși zăbindu-se și acum între viață și moarte. Așadar, stimați conducători auto, planificați-vă judicios călătoriile, rezervați-vă timpul necesar de odihnă și nu por-niți la drum dacă nu v-ați în-

vins oboseala prin cîteva ore de somn sănătos!

● **DIN NOU... ALCOO-LUL!** În ziua respectivă, Cria-tian Dache, tractorist la S.M.A. Avrig, secția Racovița, a lu-erat cîte ceva la C.A.P.-ul din localitate, apoi, spre sear-ă, a tras cu tractorul 41-SB-4750 la restaurantul Podu Olt, „cîstindu-se” cu niște amici. Credeți cumva că avea să fa-că drumul spre Racovița pe jos? Nici vorbă! Tot cu trac-torul a pornit spre casă, dar

din cauza „amețelii” n-a mai găsit... podul de peste Olt, plonjînd în apa acestuia. Doi din cei patru pașageri aflați în cabina tractorului au scă-pat ca prin minune cu viață, dar Dache a fost grav acci-dentat, iar Călin Laurian din Racovița (care abia se pen-sionase) a decedat. După ce va ieși din spital, pe Dache — la numai 22 de ani — îl așteaptă și un dosar penal!

● **CEARTĂ PENTRU O... BERE!** Schimbul doi se inche-

ieșe la I.M. Mîrșa (în 17.VII) și în autobuzul 31-SB-5158, con-dus de Vasile Munteanu s-au urcat, ca de obicei, muncitorii domiciliați în Racovița. În au-tobuz atmosferă destinsă, dis-cuții diverse ca-ntr-o consăteni și colegi de muncă. Unul din-tre pasageri a încercat să-i ia șoferului o sticlă de bere (din provizia pe care acesta și-o ducea spre casă), V. M. s-a împotrivit, o clipă doar n-a mai urmărit drumul și auto-buzul a intrat într-un capăt de pod prăbușindu-se în șanț. Din fericire doar unul din cei cca 25 de navetiști s-a ales cu două coaste rupte, dar n-a lipsit mult, vă dați seama, să se întîmple o dramă. Ce cre-deți că a făcut șoferul Mun-teanu? A lăsat un cunoscut lîngă autobuzul avariat și s-a dus în „vizită” la un prieten din Racovița, unde a și fost găsit — după 4 ore — de lu-crătorii de poliție. Acum lui V. Munteanu i se întocmește „nota de plată”!

Rubrică întocmită de Sorin CRIVĂȚ (cu sprijinul Serviciului Circu-lație al Poliției Județului Sibiu)

Simbătă, 9,00 Ac Roman- (ua-re), REA FA DENBUR 10. 9.55. emisiuni maghiară (reluare), cu țarie, mănesc. I muzică. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Simbătă, SIBIU „Dragon-tor”, or. 13,15; 14,20. Arta: Deerfield 11,30; 14,30. Finere ca Expt 14; 16; ora 16 ry”. Terezi un pum pă”, ore și 19. MEDL gresul: țată”, o 14; 16,3 Duminică SIBIU de la I orele 9; 16,30 și Arta: rica Ex 9; 11,3 și 19. Tineret story pe 10; 14 și Terezi animate” și 11. MEDIA gresul: field”, c 13; 15; (Meteor Vreme dominan cu ce Vintul y Tempera me vor între 8 iar cele tre 23 și

Inițiative și acțiuni privind ocrotirea minorilor

— interviu cu d-l **Corneliu Bors**, șeful Oficiului de asistență socială al județului Sibiu, secretarul comisiei județene a minorilor —

Nu cu mult timp în urmă, un grup de specialiști din domeniul ocrotirii minorilor și din școlile speciale din R.F.G. după ce au vizitat mai multe case de copii și unități de ocrotire socială din județul nostru, prilej cu care au constatat deosebită esențialitate în modul de organizare și conducere al acestor unități cât și a metodelor pedagogice folosite, au hotărât să se constituie într-un grup de lucru, intitulat „Profesorii pedagogi” grup ce funcționează de atunci pe lângă „Clubul Voltaire” din TUBINGEN.

Pentru început, v-am ruga domnule **Corneliu Bors**, să ne spuneți din cine este format acest grup și, dacă, pe plan județean s-a constituit un grup similar?

Grupul de inițiativă german este format din prof. univ. dr. **WERNER NESTLE**, **WERNER SCHMELBLE** și **FELICITAS SAILE-BECKER** (defectologi), **MAIER-BUNZ KELAČHER**, **JORG BREUNINGER** și **WALTRAUD LOFZE** (profesori secundari) și studenta practicantă **SABINE ENGELHARDT** care asigură translația pentru grupul român. Menționez că acest grup — alcătuit din subsemnatul, prof. **Cornel Dietrich**, coordonator al activității didactice și pedagogice din casele de copii și școlile speciale din cadrul Inspectoratului școlar județean, dr. **Doru Moraru** din cadrul Direcției Sanitare județene, prof. **Angela Tudor** (defectolog) director adjunct la Școala ajutoare Sibiu, prof. **Rodica Popescu**, (logoped) directoroarea Casei de copii han-

dicapați mental Turnu Roșu, învățător **Nicolae Costea**, directorul Casei de copii Agribiciu, educatoarea **Rodica Ostafi**, directoarea Casei de copii preșcolari Sibiu, prof. **Romeo Popa**, directorul Școlii speciale de surzi Sibiu și psiholog **Lucia Roman** din cadrul Leagănușului de copii Sibiu — care a efectuat deja un schimb de experiență în R.F.G. la „Clubul Voltaire”, fiind însoțită de câțiva invitați speciali ai părții germane, respectiv prof. **Sorin Coldea** (Școala generală Sibiul), dr. **Angela Ciurea** (medic pediatru Medias), prof. **Mircea Drăgan** (pedagog la Casa de copii Agnita) și **Nicolae Molbosan** (membru al C.P.U.N. Medias).

— Ce ne puteți spune despre acest schimb de experiență?

A fost un schimb util, interesant și mai ales eficient pentru grupul nostru. Am putut vedea concret, în amănunt, modul de organizare a asistenței și ocrotirii minorilor și handicapatilor, metodologia utilizată în procesul instructiv-educativ, elementele cele mai diverse ale conținutului acestui proces. Această experiență pozitivă pe care am acumulat-o pe parcursul întregului schimb a fost amplu dezbătută în cadrul cercurilor pedagogice din casele de copii precum și cu personalul administrativ din aceste unități.

— Domnule **Corneliu Bors**, ce măsuri a întreprins guvernul român în direcția îmbunătățirii ocrotirii minorilor și handicapatilor?

— Au fost aprobate o serie de acte normative care

prevăd: creșterea alocației de hrană zilnică, creșterea sumelor repartizate pentru echipament și cazarmament, reducerea duratei de folosință a acestora, afectarea unei sume în bani pentru cheltuiala proprie a copilului (banj de buzunar), creșterea salariilor cu 2—3 clase de retribuție pentru personalul administrativ și didactic, lărgirea schemei de încadrare, anularea contribuției părinților pentru copiii internați în casele de copii, reducerea numărului de copii din grupe și din clase etc.

— Și ce măsuri s-au întreprins pe plan local?

— Pe plan local primăria județului nostru a aprobat alocarea unor fonduri pentru construcția a 2 case de copii după modelul Pestalozzi — un sistem modern și eficient de îngrijire a unui număr redus de copii.

O altă inițiativă (care se bucură de un mare și real interes) va fi lansată în curând, în colaborare cu o societate vest-germană. Este vorba de construirea în județul nostru a unor sate pentru copii, numite **Kinderdorf**.

În aceste sate vor fi construite case în care vor locui 5—7 copii îngrijiți de o tânără femeie (25—35 ani) sau de un cuplu de aceeași vîrstă care nu poate avea copii. Retribuirea lor precum și celelalte lucruri (rechizite, îmbrăcăminte etc.) vor fi asigurate de reprezentanții societății germane.

Așadar, perspective cu adevărat frumoase pentru copiii din casele de copii.

Ioan VIDRIGHIN

„Am întâlnit oameni formidabili”

(urmăre din pag. 1)

M. — Orfelinatele de la Boița, Orlat, Riu Vadului, Cisnădie și instituții din Sibiu, trei sate...

M.R. — Aduag imediat că am fost primite cu multă căldură, pretutindeni, ceea ce ne-a ușurat mult misiunea și ne-am angajat din tot sufletul să le ajutăm, în măsura posibilităților, cu tot ceea ce au nevoie instituțiile de ocrotire a orfanilor.

M. — Am vizitat Muzeul Civilizației Populare Românești, Galeria Brukenthal, Expoziția de trofee și arme de vînațoare, Muzeul de icoane pe sticlă de la Sibiul...

M.F. — Am fost oaspete la Gura Riului, la maestra țesăturii populare **Maria Hanzu**, în satul Poiana Sibiului, unde am cunoscut viața locuitorilor de la munte. Am luat o extraordinară masă în stil rustic, tradițional, la Sibiul, cu un pahar de țuică și unul de vin...

R. — Cum găsiți poporul român?

M. — Foarte călduros, primitiv, sensibil, foarte respectuos...

M.F. — Am cunoscut personalități din Sibiu care nu au ezitat să ne faciliteze sarcina noastră, punându-ne la dispoziție toate mijloacele posibile, ca dl. **Bucur**, cu care zilnic am stabilit programul...

M. — Am întâlnit oameni formidabili, interpreți excepționali: **Monique Helene**, **Christine**, care ne-au ajutat să cunoaștem județul Sibiu, care ne-a impresionat prin frumusețea lui, prin originalitatea sa, prin poziția sa geografică și...

M.F. — ... și datorită tuturor acestora și a amintirilor cu care plecăm, parcă nici nu ne vine să-l părăsim.

Rep. — În numele cititorilor „Tribunei”, al locuitorilor județului, merci beau-coup și ... au revoir **Monique et Marie-Francoise**, bonne séjour dans le Roumanie, plus rugămintea noastră de a transmite concetățenilor dv. expresia grațitudinii noastre, a copiilor și... toate cele bune să se-adune, cum sună o urare tradițională românească.

IMPORTANT

Miercuri, 1 august 1990, sosește acasă elevii care și-au petrecut o parte din vacanță în Austria. Grupul care a plecat în ziua de 30.06.1990 cu trenul de la ora 11,40, se va înapoia în 1 august cu trenul 336,

cu sosire în gara Sibiu la ora 9,02.

Celălalt grup, care a plecat în 30.06.1990 la ora 21,00, sosește în Sibiu cu o altă garnitură de tren la ora 10,30.

Gravă toxiinfecție alimentară

(urmăre din pag. 1)

sursă de infecție poate fi, de asemenea, un purtător de germeni (persoana care nu are semne de boală, dar excretă germele patogen cantonat în tractul intestinal, rozătoare, insecte etc.

Imediat după fabricarea prăjiturilor, avînd în vedere faptul că crema pe bază de ou este un excelent mediu de cultură pentru microbi, acestea (prăjiturile) necesită a fi introduse în spațiul frigorific împiedicîndu-se astfel multiplicarea microbiană.

Menționăm că unitatea dispune de spații frigorifice în funcțiune, dar probabil că prăjiturile nu au fost imediat, după fabricare, depozitate în spațiile frigorifice respective, fiind păstrate mai

mult timp la temperatura camerei, ceea ce a favorizat multiplicarea microbiană.

Au fost luate măsuri de ordin medical, igienic, contra-vențional și profilactic.

Subliniem faptul că producerea toxiinfecțiilor alimentare este consecință, pe de o parte a unor condiții igienico-sanitare necorespunzătoare, inclusiv dotări insuficiente ale unităților respective, dar mai ales nerespectării stricte a normativelor igienico-sanitare de către personalul ce deservește sectoarele de activitate respective, pornind de la recepția materiei prime și pînă la desfăcere. Este un domeniu în care orice rabat este profund dăunător protecției sanitare a populației și se plătește scump, atît pe plan sanitar cît și social-economic.

SE EMANCIPEAZĂ ȘI UCRAINA

Cu mare întîrziere față de alte republici sovietice, Ucraina se emancipează și ea, dar mai radical și rapid.

Cu majoritate zdrobitoare (355 voturi pentru, 4 împotriva și 1 abținere), Sovietul Suprem Ucrainean a adoptat o declarație de suveranitate, care instituie primatul legilor republicane asupra celor federale.

Documentul parlamentului ucrainean merge, totuși, mult mai departe decît altele similare, deoarece prevede dreptul Ucrainei de a-și constitui propriile forțe armate, precizează emiterea unei monede republicane și stipulează independența și egalitatea Ucrainei în politica externă (ea face parte din O.N.U., alături de Bielorusia și, firește, U.R.S.S.).

Numărînd puțin peste 51 milioane de locuitori (din care 73 la sută ucrainieni, 21 la sută ruși, 6 la sută alte naționalități), Ucraina dispune de resurse miniere și agricole considerabile. Într-o măsură și mai mare decît micile republici baltice, Moldova și Uzbekistan, declarația de suveranitate a Ucrainei (a doua republică sovietică în privința potențialului economic și uman) riscă, comentează Agenția France Presse, să pună în mare dificultate U.R.S.S.

În Ucraina, lucrurile au evoluat cu o viteză fulgerătoare. A trecut mai puțin de un an de la retragerea din fruntea Partidului Comunist Ucrainean a lui **Vladimir Șcerbițki** (un adept al lui Șerjnev). Tot în septembrie 1989 a văzut, de asemenea, lumina zilei mișcarea naționalistă ucraineană — **Ruka** —, condusă de poetul **Ivan Draci**, mai întîi autonomistă, dar mai apoi tot mai radicală, reclamînd independența.

OBSERVATOR

PRECIZARE

Se întîmplă un fenomen, pe care noi redactorii „Tribunei” îl resimțim tot mai puternic în ultimul timp: nu poți să scapi o vorbă sau o afirmație mai „critică” despre un om sau un colectiv fără să riști o reacție vehementă.

Dar, dacă nouă ziaristilor ni se prinde acum o mai severă „autocenzură”, în sensul de a discerne ce e bun de ce e rău, adevărul de fals sau oportunități de inoportun, atunci și cetățenii ar trebui să manifeste mai multă toleranță față de pre-

să, să-i acorde creditul de care are nevoie într-o societate liberă și democratică.

Acestea fiind zise, ne facem cunoscută datorie față de telefoniste, precizînd că afirmația care le-a deranjat din articolul „Un martor cînd” aparține în exclusivitate respectivului martor și nu poate arunca nici o pată asupra unei întregi categorii de salariați. Nu vă faceți probleme, așadar, dragi telefoniste, colaboratoarele noastre permanente, că lumea vă cunoaște și vă stimează și nu crede automat în orice afirmație sau zvon. (Ion S.).

De ce ne lasă gura apă după-o... bere?

2. În rețea, cum probabil bănuim, berea nu se distribuie la întîmplare. La nivelul întreprinderilor comerciale se întocmesc fie grafice de livrare, fie rute pentru aprovizionarea magazinelor și bufetelor din sate și comune. Deci, teoretic cel puțin, aceste grafice ar trebui — în cazul respectării lor — să permită nu neapărat îndestularea amatorilor de bere (acest lucru, din păcate, nu este încă posibil), dar cel puțin repartizarea echitabilă, în întregul teritoriu, a producției realizate. În realitate, însă, planificarea este pur formală, distribuția berii la beneficiari — obligație ce cade în sarcina mijloacelor de transport ale întreprinderii de bere-amidon Sibiu — urmînd calea ... ochilor frumoși”, a înțelegerilor de genul „imi dai, îți dau”, a aprobărilor de tot felul, începînd cu cele ale directorului, ale șefului desfacerii, ale șefului depozitului și coborînd, pe scara ierarhică, pînă la „șefuleții” mai mărunți. Iată motivul pentru care stînga ajunge să

nu mai știe ce face dreapta, controlul (din interior sau din afară) este obținut de hațîșul aprobărilor, scrisorile verbale sau pur și simplu făcute cu... ochiul, iar anomalii — scoase totuși la lumină de controlul Inspecției Comerciale — proliferază.

Să exemplificăm: În luna iunie a.c., cele patru unități de alimentație publică de la

lor. Dar lucrurile nu stau așa. Și asta pentru că, de pildă, berăria „Strand” n-a primit bere (într-o lună toridă) decît în 9 zile din cele 30 ale lunii trecute, cantitatea totală adusă aici cifrîndu-se la 17 660 hl, ceea ce înseamnă, în medie, 1 177 sticle cu bere pe zi. O cantitate (e nevoie s-o mai spunem?) absolut insuficientă gîndindu-ne că pe

clă, în unele cazuri chiar și de trei ori într-o zi. Vă dați seama cît de iubit este șeful respectivei unități de cei de la întreprinderea de bere!

Că berea se distribuie preferențial ne-o demonstrează și situația strigătoare la cer constatată la bufetul C.P.A. D.M. din comuna Sadu. Acesta a fost aprovizionat, tot în luna iunie, de fabrica din localitate (cine împarte, parte-și face?) de... 102 ori, în timp ce comune ca Bruiu, Brădeni, Cîrțișoara, Moșna, Poiana Sibiului, Șeica Mică, Valea Viilor și altele au primit bere o singură dată în luna trecută! Au fost zile cînd bufetul din Sadu a primit bere de mai multe ori în aceeași zi: de 7 ori în 1 VI; de 9 ori în 2 VI; de 6 ori în 15 VI, dar tot acolo au fost zile cînd bufetul a fost „alimentat” cu cantități mai mici, probabil... comenzi speciale: 50 sticle în 25 VI, 72 sticle în 23 și 26 VI, 100 sticle în 4 și 15 VI, 120 sticle în 18 și 25 VI a.c. Cine au fost beneficiarii? Pilosii, desigur! **Mircea BIȚU** (va urma)

— O întrebare de sezon —

Oena Sibiului (restaurantul stațiunii, berăria „Strand”, bufetul „Terasă” și bufetul U.J.E.COOP. din zona lacurilor exteriore) au fost aprovizionate cu bere în numai 12 zile, din care simbăta doar în 2 și 23 VI, iar duminica niciodată, deși în a șaptea zi a săptămîinii se înregistrează și afluența cea mai mare de turiști, și... cererea cea mai mare! S-ar putea crede, la prima vedere, că fiind aprovizionate de 12 ori, cele patru unități au satisfăcut nevoile consumatori-

lîngă miile de turiști, tot de aici s-au „alimentat” și locuitorii orașului...

Dar berea s-a vîndut în luna iunie — a constatat Inspecția Comercială — și prin unități ale I.C.S. Mărfuri Alimentare Sibiu, această șansă avînd-o doar 16 magazine, dar 15 din acestea au primit o singură dată căutata licoare sau maxim de șase ori. Excepție a făcut Magazinul alimentar nr. 4, din imediata vecinătate a întreprinderii producătoare, care a fost aprovizionat în luna iunie de... 19 ori(!) cu bere la stî-

